

Gevaarlijke tijden

John Owen

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 24

1. Tot een zaligmaker der wereld	William Jay
2. De doop als levensbron	Thomas Manton
3. Ontsteek een lichtend vuur	Octavius Winslow
4. Hoe zal ik tot God gaan?	Horatius Bonar
5. Jezus verschijnt	Charles Haddon Spurgeon
6. Grondslagen van het nieuwe leven	Richard Sibbes
7. De liefde van Christus	Thomas Guthrie
8. Elkaar opscherpen	Robert Traill
9. De liefde is uit God	William Bates

Jaargang 24 – nummer 10 – oktober 2022

Toelichting foto omslag:

Donkere wolken pakken zich samen. De wereldklok staat bijna op twaalf uur, lezen we in de krant. Crisis op crisis, dreiging op dreiging. Waar gaat dit heen? Zijn dit dan de zware tijden waarmee de brief aan Timotheüs opent? Of gaat het probleem nog dieper? Het zijn zware tijden – vol gevaar. Maar dit gevaar voor de kerk van onze Heere is niet in de eerste plaats oorlog, honger of andere nood. Het werkelijke gevaar schuilt in het kwaad en de zonde die zich genesteld hebben in ons midden. Hoe dat eruitziet? En wat ons te doen staat? Deze vragen legt John Owen dicht aan ons hart, opdat wij, net als Timotheüs, blijven in wat ons geleerd is, door het geloof dat in Christus Jezus is.

Bronvermelding

Oorspronkelijke titel: Perilous times

Bron: The Works of John Owen, D.D., Volume 16 (1826)

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Gevaarlijke tijden

En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden.

2 Timotheüs 3:1

U weet dat het mijn gewoonte is, zo duidelijk en vertrouwelijk mogelijk met u te spreken over wat ons op dit moment bezorgd maakt. Het is mijn doel dit ook nu te doen, als het God behaagt mij te helpen in mijn zwakheden.

De tekstwoorden bevatten een waarschuwing voor dreigende gevaren. Er worden vier zaken genoemd:

1. De manier van waarschuwen: 'En weet dit'
2. Het kwaad zelf, waarvoor gewaarschuwd wordt: 'zware tijden'
3. De manier waarop deze tijden worden geïntroduceerd: 'zij zullen ontstaan'
4. De tijd en gelegenheid van hun komst: 'in de laatste dagen'

1. De manier van waarschuwen: 'En weet dit'

We horen Paulus hier als het ware zeggen: 'Timotheüs, aan de andere voorschriften die ik u gegeven heb – hoe u zich gedragen zult in Gods huis, zodat u een voorbeeld kunt zijn voor alle toekomstige verkondigers van het Evangelie – moet ik ook dit toevoegen: 'En weet dit': Het is uw plicht de dreigende oordelen die over de kerken zullen komen, te kennen en daarover na te denken.'

Als God me ertoe in staat stelt, zal ik mijn voornemen duidelijk maken. Ik wil hier vooropstellen dat het de plicht van dienaren van het Evangelie is om de gevaren die de kerk bedreigen, aan te zien komen en daar aandacht aan te besteden. De Heere helpe ons en alle dienaren gevolg te geven aan dit onderdeel van onze plicht!

U weet hoe God dit in Ezechiël 33 uitlegt in de gelijkenis van de wachter. Deze moet de mensen waarschuwen wanneer gevaren

dreigen. God gaf ons inderdaad deze opdracht. Als wij de kerk waar-
schuwen voor naderende gevaren, vervullen wij onze plicht. Doen
we dit niet, dan zal hun bloed van onze hand geëist worden. Gods
Geest voorzag dat we tot nalatigheid geneigd zouden zijn. Daarom
stelt de Schrift ons enerzijds onze plicht voor en eist anderzijds
het bloed van het volk van de wachters die hun plicht verzaken.
Ook de profeet Jesaja spreekt hierover: 'En hij riep: "Een leeuw,
Heere! Ik sta op de wachttoren gedurig" (Jes. 21:8). Een leeuw is
een beeld van naderend oordeel. De profeet Amos zegt: 'De leeuw
heeft gebruld, wie zou niet vrezem?' (Am. 3:8). Het is de plicht van
alle dienaren van het Evangelie om alarm te slaan bij dreigende
gevaren.

Zoals de apostel tot Timotheüs spreekt, spreekt hij tot ons allen: 'En
weet dit' Het is van het grootste belang dat de belijders en gelovigen
van alle kerken nauw acht slaan op tegenwoordige en toekomstige
gevaren. We hebben zo lang gezocht naar aanwijzingen, tekenen
en bewijzen voor onze verlossing en wat al niet meer, dat we het
nut van verzoeken, beproevingen en vervolging nauwelijks nog
opmerken.

Het is de plicht van alle gelovigen aandachtig te letten op aanwezige
en dreigende gevaren. De discipelen vroegen de Heere: 'Welk zal
het teken zijn van Uw toekomst?' (Matth. 24:3). Zij waren gericht op
Zijn toekomst. Onze Redder antwoordt: 'Ik zal het u zeggen.' En dan
noemt Hij vijf tekenen:

Er zullen ten eerste vele dwaalleringen en dwaalleraars komen.
Velen zullen zeggen: 'Ziet, hier is de Christus, of daar' (Matth. 24:23).
En er zal een afval zijn van godzalig leven: 'En omdat de ongerech-
tigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen ver-
kouden' (Matth. 24:12). Als derde teken noemt Hij een grote angst
onder de volken: 'Want het ene volk zal tegen het andere volk
opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk' (Matth.
24:7). Ten vierde zullen er zware vervolgingen zijn: 'Alsdan zullen zij
u overleveren in verdrukking, en zullen u doden, en gij zult gehaat

worden door alle volken, om Mijns Naams wil' (Matth. 24:9). In de
laatste plaats zegt Hij dat er grote tekenen van Gods toorn aan de
hemel te zien zullen zijn: 'En er zullen tekenen zijn in de zon, en
maan, en sterren' (Luk. 21:25).

De Heere Christus wilde Zijn gelovigen bekendmaken hoe zij
moesten uitzien naar Zijn komst. Hij vertelt hun over al de komen-
de gevaren. Wees hier op bedacht. Ik weet dat u deze dingen snel
over het hoofd ziet, maar dit zijn de zaken waar u acht op moet
slaan.

Weet dat de Schrift u ten zeerste veroordeelt wanneer u zich niet
bewust bent van de huidige zware tijd en u zich veilig voelt. Ik
geef graag nog het volgende ter overdenking mee. God heeft een
afschuw van een houding, waarin u zich in uw hart veilig waant
in gevaarlijke tijden. Ik aarzel niet om het u te zeggen, en ik zal
ermee doorgaan tot de oordeelsdag, dat iemand die zich in zware
tijden veilig voelt, zonder enige twijfel overheerst wordt door
wereldse verlangens, of die nu duidelijk zichtbaar zijn of niet.
Zo'n houding is de zekere voorbode van een naderende onder-
gang.

Broeders, ik smeed het u, voor uw en mijn eigen ziel, dat u gevoelig
zult zijn voor de gevaren van onze tijd en dat ze u aangrijpen. Als
God mij helpt en de kracht geeft, zal ik u in het vervolg van deze
preek onderwijs geven

2. Het kwaad zelf, waarvoor gewaarschuwd wordt: 'zware tijden'

Wij spreken nu over het kwaad en het gevaar waarvoor gewaar-
schuwd wordt. Dat zijn harde, zware tijden, perioden waarin we met
grote moeilijkheden te maken hebben, zoals epidemieën, wanneer
de dood aan iedere deur klopt. Ik ben er zeker van dat we er niet
allen aan zullen ontkomen waar ze zich ook mogen voordoen. Later
zal ik daar nog uitvoerig over spreken.

3. De manier waarop deze tijden worden geïntroduceerd: 'zij zullen ontstaan'

In onze taal is er geen woord sterk genoeg om de kracht van het woord uit de grondtaal weer te geven. Het Latijn gebruikt het woord dat wordt gebruikt voor een roofvogel die op zijn prooi neerduikt. Onze vertalers hebben het zo krachtig mogelijk uitgedrukt: 'Er zullen zware tijden komen' – er is geen twijfel mogelijk of dit zal gebeuren. Gods hand wordt hierin opgemerkt. Zware tijden zullen er in een oogwenk zijn en niets zal ze tegen kunnen houden; zij zullen heersen. Het getuigt van wijsheid als we het ongenoegen van God in zware tijden opmerken. God toont Zich daarin als Rechter, en wij vinden in onszelf redenen genoeg om de komst van deze tijden te rechtvaardigen. Maar wanneer zullen zij komen?

4. De tijd en gelegenheid van hun komst: 'in de laatste dagen'

De woorden 'laatste dagen' wijzen in de Schrift op drie mogelijkheden. Soms wordt er de tijd van het Evangelie in tegenstelling tot de tijd van de joodse kerkstaat mee bedoeld, zoals in Hebreëen 1:1: 'Heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon.' Op een andere plaats gaat het om de tijd van de laatste dingen en het einde van de wereld. Vaak worden er de laatste dagen van de kerk mee aangeduid, zoals in 1 Timotheüs 4:1: 'Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof.' Zo ook de apostel Johannes: 'Kinderkens, het is de laatste ure; en gelijk gij gehoord hebt, dat de antichrist komt, zo zijn ook nu vele antichristen geworden; waaruit wij kennen, dat het de laatste ure is' (1 Joh. 2:18). Om die tijd gaat het hier.

Neem de uitleg die u wilt: de laatste dagen van het Evangelie; de laatste dagen, tot de vervulling van alle dingen en het einde van de wereld; de laatste dagen van het verval van de kerk of de laatste dagen met betrekking tot ons leven. Welke uitleg we ook nemen, het is tijd voor ons om te letten op wat er zal gebeuren in deze laatste dagen. De stelling die ik uit de tekst haal, en die ik wil benadrukken, is

deze: Wanneer kerken voor een tijd hebben vastgehouden aan de zuivere belijdenis en vervolgens beginnen af te glijden, zullen zware tijden over hen komen. Het zal moeilijk voor hen zijn om daaraan te ontkomen: 'En weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden.'

Mijn enige doel is om uw gedachten een moment te bepalen bij het dagelijkse werk. Ik zal u alleen verschillende voorbeelden geven van wat een tijd gevaarlijk maakt. Ik wijs u op onze plicht in die benauwde tijden, of het nu gaat om bijzondere gevaren of gevaarlijke tijden in het algemeen. En we moeten niet, zoals het eens was met de profeet Ezechiël, zeggen 'Hij profeteert van tijden, die ver zijn' (Ez. 12:27). Wij profeteren niet van tijden die nog ver weg zijn. Nee, wij zullen spreken over dingen die dichtbij zijn. Over wat wij zien en wat wij weten, en wel zo duidelijk, alsof de zon ze heeft geschreven.

Het eerste dat een tijd gevaarlijk maakt, is wanneer we de zuivere leer uiterlijk handhaven, terwijl gruwelijke begeerten en goddeloosheid duidelijk de boventoon voeren. Ik noem dit als eerste, omdat de apostel zelf deze tekenen noemt. Waarom zullen er zware tijden komen? 'Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, geldgierig, laatdunkend, hovaardig, lasteraars, de ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; hebbende een gedaante van godzaligheid' (2 Tim. 3:2-5). Zij handhaven de zuivere leer, onder een zichtbare, openlijke overheersing van gruwelijke begeerten, afschuwelijke verdorvenheid en onder het doen van vreselijke zonden. Dit maakt de tijd gevaarlijk. Oordeelt u zelf of we in zo'n tijd leven.

Ik moet u zeggen dat we er tegen mogen en moeten getuigen en treuren om de openbare zonden van onze tijd. Of we nu getuigen als martelaar tegenover de openbare zonden of van de waarheid van het Evangelie, het is beide net zo heerlijk.

Waar deze dingen te vinden zijn, zijn de tijden om drie redenen gevaarlijk. Nu, de tijden zijn in de eerste plaats zwaar als we te maken hebben met besmetting. Kerken en belijders zijn vatbaar voor besmetting. De geschiedenis vertelt ons van een plaag in Athene, in het tweede en derde jaar van de Peloponnesische oorlog, waaraan velen stierven. Van de overlevenden verloren verschillende een lichaamsdeel of een deel daarvan, een oog, een arm, een vinger. Zo groot en vreselijk was de besmetting. Werkelijk, broeders, hoewel mensen niet sterven, verliezen ze een arm, een oog, een been, waar deze plaag komt – doordat onreine begeerten in praktijk worden gebracht onder een uitwendige belijdenis van de zuivere leer. De besmetting verspreidt zich zelfs onder de meest oprechte belijders. Dit maakt het een gevaarlijke en zware tijd.

Het is in de tweede plaats gevaarlijk vanwege de gevolgen. Wanneer de begeerten zo overheersend zijn dat ze alle grenzen van goddelijk licht en besturing overschrijden, hoe lang zullen menselijke wetten hen dan nog weerhouden, denkt u? Zij breken door alles heen in een tijd zoals de apostel die beschrijft. En wanneer zij, na de goddelijke wet, ook de door mensen gegeven wet verlaten, zullen verwoesting en verwarring het gevolg zijn.

Tenslotte zijn de tijden zwaar vanwege de gevolgen waarmee men te maken krijgt, namelijk Gods oordelen. Als de mensen de waarheid niet met liefde ontvangen, maar vermaak hebben in de ongerechtigheid, dan zal God hen ‘een kracht der dwaling zenden, dat zij de leugen zouden geloven’ (2 Thess. 2:11). Dit beschrijft de manier waarop het pausdom in de wereld kwam. Men beled de waarheid, maar beminde haar niet. De mensen kozen voor ongerechtigheid en goddeloosheid en God zond hun het pausdom. Dat is volgens bekende theologen de verklaring van deze tekst. Wilt u de waarheid belijden en tegelijkertijd de ongerechtigheid liefhebben? Dat loopt uit op een valse gerustheid in een leven vol bijgeloof en goddeloosheid. Hetzelfde kan worden gezegd over voorbijgaande oordelen, die ik niet hoef te benoemen.

Laten wij nu overdenken wat onze plicht in een dergelijke zware tijd is. Wij moeten ernstig treuren over de gruwelen die in de wereld en in ons land openbaar komen. Ik wil uw aandacht slechts vestigen op dat gedeelte in Ezechiël 9, waar we lezen dat God Zijn oordelen zendt en de stad verwoest. Maar voordat Hij dit doet, plaatst Hij een teken op de voorhoofden van de mensen die klagen over alle gruwelen die in hun midden bedreven worden. Deze woorden stemmen overeen met Openbaring 7:3: ‘Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de knechten van onze God zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.’ Ik merk op dat, wat men ook beweert, alleen degenen die treuren over alle gruwelen Gods knechten zijn (zie Ez. 9:4). Degenen die treuren zijn ook Gods dienstknechten.

Werkelijk, broeders, wij zijn in dit opzicht zeker te berispen. Wij lijken de goddeloosheid te accepteren en we wachten af wat er van komt. Christus wordt onteerd, Gods Geest gelasterd en God getergd in ons vaderland. En toch grijpt het ons niet aan. Ik kan in alle eerlijkheid zeggen dat ik – en ik dank God ervoor – hierover soms een zware strijd heb. Maar ik vrees dat wij allen onze plicht hierin verzuimen. ‘Waterbeken vlieten af uit mijn ogen, omdat zij Uw wet niet onderhouden’, zegt de psalmist in psalm 119. We horen hoe Gods Naam ontheiligd wordt en zien welke gruwelen worden bedreven, maar ons hart blijft er onbewogen onder.

Denkt u, dat God van ons vraagt dat we zo onverschillig zijn en niet treuren om de goddeloosheid in ons land? Gods knechten zullen klagen. Ik zou kunnen spreken over de vooroordelen die ons er van afhouden bedroefd te zijn over de openbare zonden. U kunt ze zelf wel bedenken en vooral die, die ons er van weerhouden hebben om meer aandacht te schenken aan onze plicht om te treuren over de openbare zonden. Sta mij toe te zeggen dat, volgens de Schrift, niemand hoeft te verwachten de oordelen te ontgaan, die God zal zenden vanwege deze gruwelen, als wij er niet over getreurd hebben. Maar wel, dat een even zware vergelding zowel ons als hen, die het meest schuldig zijn, kan treffen,

wat de uitwendige oordelen betreft. We hebben geen Schriftuurlijke bewijzen van het tegendeel. Hoe God met ons zal handelen, weet ik niet.

Dit is dus een deel van onze plicht in deze zware dagen: wij moeten ons verootmoedigen vanwege al de gruwelen die in ons vaderland worden bedreven; en in het bijzonder moeten we ons vernederen omdat wij er niet méér over getreurd hebben.

Onze tweede plicht met betrekking tot deze zware tijd is, dat wij voorkomen om besmet te raken met de zonde en het kwaad van deze tijd. We zouden het misschien niet verwachten, maar ik denk echt dat, wanneer de zonden van sommige mensen groter worden, de genade van anderen minder wordt, tenzij Gods Geest door buitengewone besturing anders beschikt – en dat het ook altijd zo is geweest. Onze Zaligmaker zegt in Mattheüs 24:12: ‘En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden.’ Men zou denken dat we aangespoord zouden worden om elkaar lief te hebben naarmate de ongerechtigheid in de wereld toeneemt. ‘Nee,’ zegt onze Zaligmaker, ‘het tegenovergestelde zal waar zijn: wanneer bij sommigen de zonden veel worden, zal de genade bij anderen minder worden.

Er zijn verschillende redenen voor. We zijn geneigd om gemakkelijk te denken over grote zonden. De profeet beschouwde het als een verschrikkelijke zaak dat, toen Jehûdi de rol van Jeremia's profetie in het vuur gooide totdat deze verteerd was, de koning en al zijn knechten die al deze woorden gehoord hadden, niet verschrikten en hun kleren niet scheurden, (naar Jer. 36:24). Zij waren gevoelloos geworden voor zowel zonde als oordeel. En waar mensen gevoelloos worden ten opzichte van de zonde, zullen zij kort daarna ook ongevoelig worden voor het oordeel.

Ik ben bang dat het feit dat we ons niet bewust zijn van de zonde, de belangrijkste oorzaak is dat zovelen van ons geen werkelijk besef van het gevaar en het kwaad in onze tijd hebben.

In de tweede plaats zijn we geneigd om onze eigen zonden, die we als minder ernstig beschouwen, goed te keuren en tegelijk de aandacht te richten op de zware zonden die anderen dagelijks bedrijven. Nee, sommigen bewijzen de duivel eer – doen dergelijke zonden en houden minder ernstige zonden aan de hand. Dit maakt deel uit van de algemene besmetting, dat zij ‘niet meedoen met anderen aan gruwelijke uitpattingen’. Ze verzaken hun plicht, zijn wereldgelijkvormig en dompelen zich onder in veel dwaze, grievende en schadelijke begeerten. Zij houden zichzelf voor dat anderen schuldig zijn aan grotere gruwelen.

Ik bid u, laten zij, voor wie er aanleiding toe bestaat, bedenken dat de omgang met de wereld in zo'n zware tijd vol van gevaar is en veel kwaad met zich meebrengt. De meeste belijders nemen het voorbeeld en de gewoonten over van hen, met wie zij omgaan.

Dit is het eerste dat een tijd gevaarlijk maakt. Ik weet niet of deze zaken voor u van belang en nut kunnen zijn. Het lijkt mij van wel en ik kan niet anders dan ze u doorgeven.

Het tweede dat een tijd gevaarlijk maakt, en waaraan wij nauwelijks zullen ontkomen, is, wanneer mensen geneigd zijn om de waarheid te verlaten en er verleiders genoeg zijn om hen bij elkaar te brengen. Deze dingen zullen altijd samengaan. Ziet u meer en meer verleiders? Dan kunt u er zeker van zijn dat mensen geneigd zijn af te wijken van de waarheid. Er zullen er genoeg zijn om de mensen van de waarheid af te trekken. Zowel de hand van God als de hand van de satan is hierin. God verlaat de mensen rechtvaardig als Hij ziet dat ze de waarheid beu worden en geneigd zijn om deze te verlaten. Satan maakt gebruik van deze kans. Hij hitst de verleiders op.

Dit maakt een tijd hoogst ernstig. De apostel beschrijft het zo: ‘Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten, en leringen der duivelen’ (1 Tim. 4:1). Ook Petrus waarschuwt de lezers van zijn brief dat ‘ook onder u valse leraars zijn zullen, die

verderfelijke ketterijen bedekt invoeren zullen, ook de Heere, Die hen gekocht heeft, verloochenende, en een haastig verderf over zichzelf brengende. En velen zullen hun verderfenissen navolgen' (2 Petr. 2:1-2). Er zullen gevaarlijke tijden komen, die mensen zullen afdrijven van de waarheid. Het zal hun ondergang zijn.

Er zijn drie ijkpunten waaraan men kan weten of men in een bepaalde tijd geneigd is af te wijken van de waarheid.

Het eerste wordt genoemd in 2 Timotheüs 4:3: 'Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars vergaderen, naar hun eigen begeerlijkheden.' Wanneer mensen de gezonde leer moe worden, omdat zij te eerlijk, te zwaar, te saai, te gewoon, te hoog, te raadselachtig is, of als iets hen ergert, en zij iets nieuws willen horen, iets dat hun aangenaam is, is dat een teken dat velen op het punt staan de gezonde leer te verlaten. En zo kennen wij er velen.

Het tweede is, wanneer mensen de kracht van de waarheid in hun gesprekken verloren hebben en ze er innerlijk al toe neigen hun belijdenis te verlaten. Ziet u iemand die de ware belijdenis nog vasthoudt in een werelds gezelschap? Het lokaas van de verzoeking of een verleider is voldoende voor hem om zijn belijdenis te verlaten. Het verlangen om wat nieuws te horen en verlies van de kracht van de waarheid in het gesprek, zijn tekenen dat hij er gevoelig voor is om van de waarheid af te wijken. Zulke tijden zijn zwaar. Waarom? Omdat de zielen van velen worden verwoest. De apostel zegt: 'En er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, gelijk ook onder u valse leraars zijn zullen, die verderfelijke ketterijen bedekt invoeren zullen, ook de Heere, Die hen gekocht heeft, verloochenende, en een haastig verderf over zichzelf brengende' (2 Petr. 2:1). Zal het daarbij blijven? Nee: 'En velen zullen hun verderfenissen navolgen, door welke de weg der waarheid zal gelasterd worden' (2 Petr. 2:2).

Broeders, nu het door Gods genade goed met ons gaat, onze huizen niet in vlammen opgaan, smeed ik u: Denk niet dat de tijden niet zwaar zijn. Velen voegen zich bij het pausdom of de Quakers.

Ze vervallen in grote dwalingen en roepen uiteindelijk een haastig verderf over zich uit. Zegt u dat de epidemie niet gevaarlijk was, omdat u nog leeft? Nee. Was het vuur minder vreselijk omdat úw huizen ongeschonden bleven? Nee. U zult zeggen dat het een vreselijke epidemie was en een verschrikkelijke brand. Ik bid u, denk er over na, of het geen vreselijke tijd is, wanneer velen te maken hebben met de aanvechting om zich af te wenden van de waarheid. En wanneer God, in Zijn rechtvaardig oordeel, de satan toestemming heeft gegeven om de verleiders op te hitsen om de mensen naar het verderf te leiden, waar hun zielen voor eeuwig om zullen komen.

Daarbij is het treffend dat iemand die niet de intentie heeft om de waarheid helemaal te verlaten, in zo'n tijd geneigd is tot onverschilligheid. Ik had nooit kunnen denken dat ik zou meemaken, dat belijders zo onverschillig zouden zijn ten aanzien van de leer van Gods eeuwige verkiezing, de soevereine kracht van de genade in de bekeering van zondaren en de rechtvaardigmaking door de toerekening van de gerechtigheid van Christus.

Maar velen zijn ten aanzien van deze zaken onverschillig geworden. Ze weten niet eens meer of deze zaken waarheid zijn. Ik dank God dat ik iets weet van de vorige generatie, toen belijders van de waarheid niets over deze zaken konden horen dan met de grootste afschuw. Maar nu beginnen zelfs vooraanstaande belijders onverschillig te worden. Wij zijn niet zo bezorgd om de waarheid als onze voorouders. Ik wenste, dat ik kon zeggen dat wij even godvrezend zijn als zij.

Tenslotte is de neiging om de waarheid los te laten het belangrijkste teken dat Gods Geest Zich terugtrekt uit Zijn kerk. Want van Gods Geest is beloofd dat Hij 'ons zal leiden in al de waarheid.' Wanneer de waarheid minder kracht begint te doen, is dat het grootste bewijs dat Gods Geest weggaat en Zich terugtrekt. Ik denk dat dit gevaarlijk is, want wanneer Gods Geest vertrekt, dan verdwijnen onze heerlijkheid en ons leven.

Wat is nu onze plicht met betrekking tot deze zware tijd? We worden gewaarschuwd om ons te wijzen op onze plichten.

Het eerste is dat wij niet tevreden mogen zijn met wat we beschouwen als een oprechte belijdenis van de waarheid. Maar we dienen ons in te spannen om bezig te zijn met de genadegaven die in het bijzonder de waarheid betreffen. Sommige gaven staan in een bijzondere relatie tot de waarheid. Als deze niet in ons hart gevonden worden, zal onze gehele belijdenis op niets uitlopen.

In de eerste plaats noemen we de liefde: 'Daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben' (2 Thess. 2:10). Zij beleden het Evangelie, maar zij ontvingen de waarheid niet in liefde. Ze misten de liefde tot de waarheid. De waarheid zal niemand goed doen, wanneer men ze niet in liefde ontvangt. 'De waarheid betrachten in liefde' (Ef. 4:15) is de wezenlijke inhoud van onze christelijke belijdenis. Ik bid u, broeders, laat ons arbeiden om de waarheid lief te hebben. Laat ons alle vooroordelen aan de kant zetten, opdat wij het doen mogen.

Om in gevaarlijke tijden bewaard te worden, is het enige belangrijke ons in te zetten om de kracht van de waarheid in ons hart te onderkennen. Als u dat ervaart, dan bent u door de Heere Jezus geleerd. Hoe dan? 'Te weten dat gij zoudt afleggen (...) de oude mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding (...) en de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid' (Ef. 4:22-24). Zo leert u de waarheid. De grote genade die beoefend moet worden met betrekking tot de waarheid in een tijd als deze, is dat we de verklaring ervan in ons hart ontvangen. Zet u ervoor in om de kracht van de waarheid in uw eigen hart en leven te ervaren. Zet u vol ijver in voor de waarheid als het meest geschikte doel om voor te strijden. Wij moeten 'strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is' (Jud.:3). Wij moeten, met Gods hulp, bereid zijn afstand te doen van onze naam en reputatie. Om smaad en verachting, alles waarmee de wereld ons kan kwellen, te ondergaan om te getuigen van de waarheid. Liever geven we alles op wat de wereld kostbaar en waardevol acht, dan de

waarheid geweld aan te doen. Dit was het grote doel waarvoor Christus in de wereld kwam.

Houd vast aan de middelen die God heeft ingesteld om u in de waarheid te bewaren. Ik zie dat sommigen op het punt staan om in slaap te vallen; ze denken dat ze geen belang hebben bij deze dingen. Moge de Heere hun harten doen ontwaken! Blijf bij de verkondiging waar u zich onder bevindt. Dat is het middel om u in de waarheid te bewaren. Prijs God dat er nog een prediking is overgebleven die de waarheid waardeert, de waarheid kent, en die gezond is in het geloof. Houd daaraan vast! Als het gaat om de grote zaak van de verkondiging, heeft deze instelling van God vaak maar weinig invloed op mensen. U denkt misschien dat een predikant alleen maar van belang is omdat hij beter in staat is om te discussiëren dan u, omdat hij meer kennis, meer licht en meer verstand heeft dan u. Als dat echter alles is wat u in de prediking ziet, zult u er geen enkel voordeel van hebben. Het is Gods instelling! Gods naam rust op de verkondiging. Hij wil erin geheiligd zijn. Het is Gods instelling om de waarheid in stand te houden.

Laten we ons het geloof van hen die ons voorgingen aandachtig te binnen brengen. Ik ben geneigd te denken dat er in duizend jaar geen heerlijker belijdenis was dan in de laatste tijden. Ik vraag u, wat geloofden zij? Waren ze gedeeltelijk Arminiaans en gedeeltelijk Sociniaans? Deels rooms en deels iets anders? Bedenk hoe zij streden voor de waarheid. Hun ziel kon de afval van de waarheid niet verdragen – terwijl wij daarover niet treuren en er niets aan doen. God was met hen. Zij leefden tot Zijn eer. Ze stierven in vrede. 'Volgt hun geloof na' (Hebr. 13.7) en wandel naar hun voorbeeld. Denk terug aan het geloof waarin zij leefden en stierven. Kijk om u heen en oordeel of één van de nieuwe belijdenissen een heiligheid heeft voortgebracht, die de hunne overtreft.

Tenslotte is de tijd gevaarlijk wanneer belijders zich vermengen met de wereld en haar gewoonten overnemen. Dit gaat samen met de twee eerst behandelde punten. Wereldgelijkvormigheid was het

fundament en de bron van de eerste zware tijd op de aarde toen na een stroom van zonde een stortvloed van ellende over de wereld kwam. Het was het begin van de eerste openbare afval van de kerk, die uitliep in de grootste blijk van Gods ongenoegen. We lezen in Genesis 6:2: 'Dat Gods zonen de dochters der mensen aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen, die zij verkozen hadden.'

Dit is slechts één voorbeeld van hoe de Kerk, Gods zonen, gelovigen, zich met de wereld vermengden. Het ging er niet alleen om dat zij zich vrouwen namen, maar de Heilige Geest geeft een voorbeeld om ons te laten zien hoe de kerk in die dagen ontaardde en zich met de wereld vermengde. Hoe eindigt het, wanneer men zich op deze manier met de wereld vermengt? 'Zij vermengden zich met de heidenen.' En wat gebeurde er toen? 'En leerden hun werken' (Ps. 106:35). Als er iets is onder de hemel wat een tijd gevaarlijk maakt, dan is het wel dat we ons vermengen met de wereld en haar werken overnemen.

In dit verband wil ik over twee zaken spreken: ten eerste, hoe christenen zich met de wereld vermengen en ten tweede, het gevaar hiervan.

In de eerste plaats wil ik met u spreken over de manier waarop christenen zich met de wereld vermengen. Zij nemen over wat bij de wereld hoort. Zij zullen zich niet snel aanpassen als het gaat om iets wat overduidelijk van de duivel is. Zij gaan mee met de geest, die in de wereld is; denk slechts aan de vuile taal, die de geest van de wereld ademt. Alles wat voortkomt uit de hoogmoed van de mens waar de wereld vol van is en waarmee zij anderen besmet. Een slecht, verdorven, werelds taalgebruik, wat voortkomt uit de geest van de wereld. De duivel heeft in dit alles zijn hand, maar de wereld en haar geest zijn verdorven. En hoe heeft dit zich verspreid onder de christenen! Lichtzinnige, ijdele, dwaze gesprekken - zo brengt men zijn leven door. Niet slechts af en toe, maar bijna altijd en overal, in alle omstandigheden.

Ijdele gewoontes en wereldse kleding zijn andere voorbeelden. Wij kunnen het karakter van de wereld duidelijk zien in haar gewoontes en kleding. Degenen die niet zien dat de wereld zich tooit met ijdelheid, dwaasheid, onreinheid en weelde zijn blind. De manier waarop gelovigen meegaan in de wereld door haar na te bootsen, maakt een tijd gevaarlijk. Door ons zó in de wereld onder te dompelen, maken we ons haar manieren eigen; Gods oordelen zullen over ons komen.

Ook hierin zijn we gelijk aan de wereld. We zijn steeds net zo onverschillig ten opzichte van de zonden die de wereld doet en er net zo weinig bezorgd over als anderen. Lot leefde in Sodom, maar hij 'heeft dag op dag zijn rechtvaardige ziel gekweld, door het zien en horen van hun ongerechte werken' (2 Petr. 2:8). Waar we ook wonen, wanneer is onze ziel zo bedroefd, dat we niet meedoen aan de gruweldaden die de wereld begaat?

Om maar te zwijgen over de overdaad waarin men leeft, en andere zaken, die samengaan met de treurige vermenging met de wereld waaraan de gelovigen zich in onze dagen schuldig maken. Er is weinig verschil tussen christenen en de wereld als het gaat om zondige gesprekken, wereldse kledij en onverschilligheid tegenover de zonden en de gruwelen van de wereld. Wij hebben ons vermengd met de heidenen en ons hun levenswijze eigen gemaakt.

In de tweede plaats wil ik met u spreken over de reden waarom zo'n tijd gevaarlijk is. De zonden van de christenen staan lijnrecht tegenover het doel van Christus' Middelaarschap. Christus gaf Zichzelf voor ons, opdat Hij ons zou verlossen van alle dode werken en ons zou reinigen om voor Hem een heilig volk te zijn. 'Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken' (Tit. 2:14). 'Gij zijt een koninklijk priesterdom, een heilig volk' (1 Petr. 2:9).

Christus heeft de haat van de duivel en van de wereld op Zich geladen toen Hij Zich een volk uit de wereld heeft getrokken om heilig

te zijn voor Hem. Het getuigt van diepe verachting voor Christus wanneer Zijn volk zich weer aan de wereld overgeeft. Hij gaf Zijn leven en stortte Zijn bloed om ons te verlossen van de wereld en wij leveren onszelf er weer aan over. Het is gemakkelijk aan te tonen, dat dit de toegang is tot alle andere zonden en gruwelen, waarover, zo vrees ik, Gods verontwaardiging en misnoegen zich spoedig zullen openbaren tegenover gelovigen en kerken.

Als wij ons niet zullen onderscheiden van de wereld, zal het niet lang duren voor we onze voorrechten zullen verliezen. Wanneer we slordig zijn en hun levenswandel navolgen, dan zullen wij dat ook zijn in onze godsdienst en we zullen niets overhouden.

Ik wil u drie waarschuwingen geven met betrekking tot uw plicht in zo'n gevaarlijke tijd. Moge de Heere die op uw hart binden. Ten eerste zijn het godsdienstig belijden en plichtsvervulling een geraffineerde manier om mensen te verblinden en rechtstreeks naar de hel te leiden. Wij moeten geen verzachtende dingen spreken in een dergelijke grote zaak.

Het tweede is dat u het lot van de wereld moet accepteren als u aan de wereld gelijk wilt zijn. U zult hetzelfde lot ondergaan als de wereld. Onderzoek de Bijbel en ontdek Gods gedachten over de wereld en hoe het met haar afloopt. Zegt de Schrift niet dat de gehele wereld in het boze ligt en geoordeeld zal worden en dat de vloek des HEEREN in het huis van de goddeloze is? (vgl. 1 Joh. 5:19 en Spr. 3:33). Dus als u ervoor kiest om te leven zoals de wereld, zult u delen in haar lot. God zal geen onderscheid maken.

Ten slotte moet u bedenken dat wij door onze eigen schuld de heerlijkste doorwerking van de waarheid, die er ooit was, verloren hebben. Er was sinds de tijd van de apostelen geen heerlijker uitwerking van het Evangelie dan wat God in ons land heeft laten zien in zuiverheid van de leer en de inzettingen. Maar wij hebben al de schoonheid en heerlijkheid daarvan verloren door ons te vermengen met de wereld. Het is hoog tijd dat ouderlingen en vertegenwoordigers

van de gemeenten in deze stad overleggen, hoe dit kwaad gestopt kan worden. Het is een gevaarlijke tijd wanneer belijders zo wereldgelijkvormig worden.

Andere gevaarlijke tijden waarbij ik stil had willen staan, zal ik slechts noemen.

Dit is het geval als er een grote nadruk ligt op plichten terwijl er tegelijk sprake is van een geestelijk verval. Broeders, (en ik hoop dat de meesten in deze gemeente dit, door Gods goedheid, op een bijzondere manier zijn, in oprechtheid, hoewel in zwakheid – 'ik heb mijn ziel vrijgemaakt'), u weet hoe vaak ik met u gesproken heb over oorzaken en redenen van geestelijke achteruitgang en welke middelen ik u aangewezen heb tot herstel. Ik zal er daarom niet over doorspreken.

Een tijd van vervolging is ook een gevaarlijke tijd. Ik hoef u niet te vertellen of dit zo'n tijd is. Het is uw plicht dit te onderzoeken. Gaat u eens na of men uitwendig aan de waarheid vasthoudt terwijl duidelijk de afschuwelijke begeerten van de wereld overheersend zijn. Is men niet geneigd om de waarheid te verloochenen en probeert men niet om mensen te verleiden? Worden we niet wereldgelijkvormig door de leefwijze van de wereld over te nemen? Is er geen sprake van innerlijk bederf, terwijl men uiterlijk zijn plichten waarneemt? Lijden velen niet onder vervolging en moeite? Oordeel zelf en handel overeenkomstig uw oordeel.

Nog een woord van toepassing en dan zal ik eindigen.

We worden aangespoord om te proberen tot in het diepste van onze ziel te beseffen en tot ons door te laten dringen welke de gevaren van onze tijd zijn. U hebt daarover van mij een armzalige, zwakke verhandeling gehoord en misschien zult u die snel vergeten. O, dat het God behage ons die genade te geven dat we het als onze plicht beschouwen om tot in het diepst van ons hart geraakt te worden door de gevaren van deze tijd. Het is nu niet de

tijd om gerust te slapen terwijl, als in een ruwe zee, zoveel gevaren dreigen.

Om dit nog duidelijker te maken, wijs ik u op de volgende zaken. Denk over al deze dingen na, houd ze tegen het licht van Gods Woord en ontdek wat de Schrift er over zegt. Wij horen van alles over afschuwelijke, enorme verdorvenheid en brengen het bij een of andere gelegenheid ter sprake en laten het dan even gemakkelijk weer los. Wij horen van Gods oordelen over de wereld en stellen ons voor hoe erg het is en laten het erbij. En zo praten we over andermans leed en gaan vervolgens over tot de orde van de dag. Maar, broeders, wanneer u opmerkt wat er in de wereld gebeurt als u erdoor geraakt bent, leg het dan naast Gods Woord en onderzoek wat Hij erover zegt en spreek er met God over. Probeer er achter te komen wat God zegt over deze verschrikkelijke zonden en oordelen. Hoe Hij spreekt over de onbewogenheid van de gelovigen, de manier waarop ze zich vermengen met de wereld en haar manier van leven overnemen. Uw hart zal nooit bewogen worden, tenzij u er met God over spreekt. Als u dat doet, zult u alles zien als in een spiegel en uw hart zal beven en pijn doen.

Waak ervoor u zelf in het middelpunt te stellen, wanneer u bewogen wilt zijn over de tegenwoordige ernstige tijd. Zolang u zichzelf of de wereld het belangrijkste vindt, kunnen al de engelen in de hemel u niet bewust maken van de gevaren van de tijd waarin wij leven. Wanneer u gericht bent op rijkdom en eer, kan niets u gevoelig maken voor de gevaren van onze tijd. Wees daarom niet ik-gericht. Bid dat God ons genade geeft om te letten op de gevaren van onze tijd. Misschien vertrouwen wij er op dat wij er wel doorheen zullen komen, terwijl er rechts en links van ons duizenden zullen vallen. Geloof mij, dat is grote genade. Richt zowel uw persoonlijke gebeden, als de gebeden die u met uw gezin tot God opzendt, daar op. En smeeek God om ons gevoelig te maken voor de gevaren van onze tijd.

In zware tijden hebben we met twee zaken te maken: de zonde die wordt gedaan, en het leed dat dit veroorzaakt. Streef ernaar om de

zonde te herkennen als zonde; anders zult u de gevolgen ervan niet herkennen als gevolgen ervan. Hoewel de oordelen aan de deur liggen, hoewel de hemel donker wordt, de aarde beeft en een wijs man niet meer weet waar hij een schuilplaats moet bouwen, kunnen we over deze dingen spreken. We horen over bloedvergieten, we zien de tekenen van Gods ongenoegen. Hemel en aarde waarschuwen ons. Maar we letten er niet op! Waarom niet? Omdat wij niet gevoelig zijn voor de zonden en we dat nooit zullen zijn, tenzij God dat geeft.

De zonden waarvan we ons bewust moeten zijn, vallen uiteen in drie categorieën. In de eerste plaats zijn er de zonden van de arme, rampzalige, ondergaande wereld. Dan zijn er de zonden van christenen in het algemeen en tenslotte onze eigen zonden en verdorvenheid. Laten wij hard werken om hierover bewogen te zijn. Het heeft geen nut u te vertellen, dat een of ander oordeel nadert of dat uw leiders en degenen die op de wachttorens staan, roepen: 'Een leeuw, Heere! We zien een leeuw (Jes. 21:8). Tenzij God onze harten gevoelig maakt voor de zonde, zullen wij niet gevoelig zijn voor de oordelen.

Ten derde hebben we een bijzondere gemoedsgesteldheid nodig in zulke gevaarlijke tijden. Welke is dat? We moeten treuren. O, de Heere vergeve ons de lichtzinnigheid waarin we leven. De Heere doe er verzoening over en Hij geve ons een nederige, gebroken, treurende geest. Want God zoekt een bijzondere genade in een tijd als deze. Wanneer Hij Zijn Geest zal uitstorten, zullen we klagen, samen en ieder apart. Maar we zien geen droefheid. De Heere helpe ons. We hebben stenen harten en droge ogen terwijl we de gevaren die voor ons liggen, overdenken.

In de vierde plaats roep ik u op vasthoudend te waken over de kerk en de wet te handhaven. En dan bedoel ik dat u dat met uw hele hart doet. Ik ben nergens meer bevreesd voor dan dat God Zich terugtrekt uit Zijn eigen instellingen als gevolg van de zonde van het volk. En dat wij achterblijven met dode regels en instellingen.

Gaf God de wet puur om de wet te geven? Nee, zij zou het kleed moeten zijn voor geloof en liefde, zachtmoedigheid, innerlijke bewegingen van barmhartigheid, waakzaamheid en ijver. Wanneer u dit alles wegneemt, zullen alle uiterlijke regels en ordeningen losgelaten worden. Volhard in bewogenheid. Waak over de kerk. Wees er niet op uit om iemand op fouten te betrappen. Laat zuivere liefde en medeleven met de zielen van de mensen uw drijfveer zijn om over hen te waken. Zoek het goede voor hen, zoveel in uw macht is.

Anders zal het vergaan als een arme man, die een lijk rechtop wilde zetten; het zakte in elkaar. Hij probeerde het nog eens, maar het viel weer om, waarop hij uitriep: 'Er ontbreekt iets aan!' Iets om het leven en kracht te geven. Zo is het in de kerk. Als er geen liefde is, als er geen verlangen is om het goede voor elkaar te zoeken, zal het alles geen enkel blijvend effect hebben. 'Maar vermaant elkander te allen dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u verhard worde door de verleiding der zonde.' (Hebr. 3:13).

In de vijfde plaats moet u er op rekenen dat wij in een dergelijke tijd niet allen zullen ontkomen. Overal waar in de Schrift geschreven is over een gevaarlijke tijd, blijkt dat sommigen hun geloof zullen verliezen, anderen zullen goddeloze wegen kiezen en anderen zullen afwijken. Broeders en zusters, hoe weet u, dat u of ik niet zullen vallen? Laten we allen dubbel waakzaam zijn. Want de tijd is gekomen waarin sommigen van ons kunnen vallen en wel zó dat de pijn ondraaglijk zal zijn. Ik zeg niet dat we voor eeuwig zullen omkomen. God verhoede dat we in de hel komen! Maar sommigen zullen misschien een lichaamsdeel moeten missen. Onze werken zullen beproefd worden door het vuur. God heeft een vuur ontstoken in Sion dat al onze werken zal beproeven. Wij zullen binnenkort zien wat er van ons zal worden.

Neem tenslotte die belangrijke regel ter harte die de apostel ons geeft voor een tijd zoals wij die beleven: 'Evenwel, het vaste fundament Gods staat,' (God zij ervoor gedankt!) 'De Heere kent degenen die de Zijnen zijn' (2 Tim. 2:19).

Wat wordt er nu van ons geëist? 'Een ieder, die de Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid' (2 Tim. 2:19). Uw belijdenis, uw voorrechten of uw licht zullen u geen zekerheid geven. U bent niet veilig, tenzij u, die de Naam van Christus noemt, alle ongerechtigheid loslaat. Toch moet ieder die de Naam van Christus noemt, afstaan van ongerechtigheid. Hoevelen komen dagelijks om ondanks hun belijdenis. O, dat onze harten zouden bloeden bij het zien van arme zielen die het gevaar lopen om te komen onder de schoonste belijdenis!

Wilt u de kern van dit alles horen? Zware tijden zijn over ons gekomen. Velen zijn al gewond. Velen zijn afgevallen. De Heere helpe ons! De kroon is van ons hoofd gevallen. De heerlijkheid van onze belijdenis is weg. De tijd is kort. De Rechter staat voor de deur. Neem deze ene raadgeving nog aan, mijn broeders: 'Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvluchten al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor de Zoon des mensen' (Luk. 21:36).

